

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

МАТЕРІАЛИ

XVI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

19-20 вересня 2025 року

ЛЬВІВСЬКИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

**МАТЕРІАЛИ
XVI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

19-20 вересня 2025 року

**Львів
2025**

УДК 005
ББК 94.3(0)

Перспективи розвитку сучасної науки та освіти: матеріали XVI Міжнародної науково-практичної конференції м. Львів, 19-20 вересня 2025 року. – Львів : Львівський науковий форум, 2025. – 160 с.

У даному збірнику представлені тези доповідей учасників XVI Міжнародної науково-практичної конференції «Перспективи розвитку сучасної науки та освіти», організованої Львівським науковим форумом. Висвітлюються перспективи розвитку сучасної науки та освіти на сучасному етапі становлення, розглядаються сучасні наукові дискусії різних наукових напрямів.

Збірник призначений для студентів, здобувачів наукових ступенів, науковців та практиків.

Всі матеріали представлені в авторській редакції. Автори несуть безпосередню відповідальність за повноту, їх цілісність та дотримання норм академічної доброчесності.

ЗМІСТ

ВІЙСЬКОВІ НАУКИ	7
<i>Бесараб П.М., Венгер О.О., Тулинський А.О., Швець В.Ю.</i> ЗАСОБИ ІНЖЕНЕРНОГО ОЗБРОЄННЯ	7
<i>Стінкова А.В.</i> КІБЕРЗАГРОЗИ ТА НОВІ ВИКЛИКИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....	12
ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ	15
<i>Жорник А.</i> МЕНЕДЖМЕНТ У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ	15
<i>Литовченко Р.І.</i> АДАПТАЦІЯ СВІТОВИХ МОДЕЛЕЙ ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ УМОВ	18
МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО	21
<i>Кривуц С., Фролович К.</i> ПРИНЦИПИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ОСНОВА МОДЕЛЮВАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОЇ ШКОЛИ	21
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА	23
<i>Красільніков В.П., Копилов Е.В.</i> ОBOB'ЯЗКИ ПІДРОЗДІЛІВ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ.....	23
ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ	26
<i>Pasternak V.</i> OPERATIONAL COMPONENT IN THE STRUCTURE OF DIGITAL COMPETENCE OF FUTURE MASTER'S OF TOURISM	26
<i>Волик В.В.</i> ТЕНДЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ І СВІТОВИХ ОСВІТНІХ ПРАКТИК ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТ. ТА МІСЦЕ В НИХ ПРОЄКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ.....	29
<i>Mo Гуаньсян</i> SOCIAL ECONOMY AND SOCIAL DEVELOPMENT PRIORITIES IN FUTURE MANAGERS 'EDUCATION PROGRAMS IN CHINA	35
<i>Тань Лінін</i> EMERGING TRENDS IN THE EDUCATION OF YOUNG LEADERS IN CHINA AS PATHWAYS TOWARD SUSTAINABLE DEVELOPMENT	37
ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ	40
<i>Бондарець Л.М.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОК ПІСЛЯ РОЗЛУЧЕННЯ	40

Бондарець Л.М. ТРАНСФОРМАЦІЯ УЯВЛЕНЬ ПРО СІМ'Ю У ЖІНОК ПІСЛЯ РОЗЛУЧЕННЯ.....44

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ.....48

Mykolaichuk A., Stryzhak K. ENGLISH AS A MEDIUM OF PERSUASION IN ADVERTISING: INTEGRATING VISUAL AND LINGUISTIC STRATEGIES48

ТЕХНІЧНІ НАУКИ.....51

Бунько Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ПРОТОКОЛІВ ЗВ'ЯЗКУ MODBUS В ПРИСТРОЯХ РЕЛЕЙНОГО ЗАХИСТУ ТА АВТОМАТИКИ51

Осичко Т. ПІДТРИМАННЯ І ВИХОВАННЯ УВАГИ В ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ФПО ПІД ЧАС ЗАНЯТЬ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ53

ФІЛОЛОГІЧНІ НАУКИ56

Пашко М.С. БЕСТІАРНІ ОБРАЗИ І МОТИВИ В РОМАНІ ЄВГЕНА ПОЛОЖІЯ «РИБ'ЯЧІ ДІТИ»56

ФІЛОСОФСЬКІ НАУКИ.....59

Іскрик А.М. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ: ІНСТРУМЕНТ ЧИ СУБ'ЄКТ?.....59

ЮРИДИЧНІ НАУКИ.....63

Ivkina V.I., Zhurba J.S. INTERNATIONAL POLICE ORGANIZATIONS: TODAY'S FUNCTIONS AND CHALLENGES63

Vedmedenko M.P., Dovydenko A.G. THE PROBLEMS OF REFUGEES IN WARTIME.....66

Бойко А.А. КРИМІНОГЕННІ ФАКТОРИ СІМЕЙНОГО СЕРЕДОВИЩА: РОЛЬ ДЕСТРУКТИВНИХ СІМЕЙ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ....68

Бочарова А.В. КРИМІНОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ ЗЛОЧИННОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ71

Бочарова А.В. ОСОБЛИВОСТІ ТАКТИКИ ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ74

Голуб Ю.Ю. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ДЕМОГРАФІЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ ОЗНАК ОСОБИСТОСТІ НА МОТИВАЦІЮ ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....77

Голуб Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ТЕРОРИСТИЧНОГО АКТУ80

Голуб Ю.Ю. ТАКТИКА ПРОВЕДЕННЯ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ ..83	
Гончар К.С. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕХНОЛОГІЙ НА КРИМІНАЛЬНУ ПОВЕДІНКУ ОСІБ.....87	
Гончар К.С., Голуб Ю.Ю. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВІГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....90	
Гончар К.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ ...93	
Гончар К.С. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ РОЗБЕЩЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ...96	
Івкіна В.І., Журба Ю.С. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ДЖЕРЕЛО ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....99	
Кисіль М.В. ОКРЕМІ НЕДОЛІКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТРЕТЬОЇ ОСОБИ, ЩОДО МАЙНА ЯКОЇ ВИРІШУЄТЬСЯ ПИТАННЯ ПРО АРЕШТ102	
Маруніч В.В. РЕПАТРІАЦІЯ ТІЛ (ОСТАНКІВ) ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ, ОБОРОНЦІВ УКРАЇНИ: ОБОВ'ЯЗОК ПАМ'ЯТІ ТА ГІДНОСТІ.....105	
Невтриніс А.В. КЛОПОТАННЯ ПРО ЗДІЙСНЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ ЯК ЕТАП ФОРМУВАННЯ ОБВИНУВАЧЕННЯ ПОТЕРПІЛИМ.....108	
Пузирна Н.С. СУЧАСНІ ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОМБУДСМАНА В УКРАЇНІ113	
Тіщенко В.В. ВІКТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЖЕРТВ КІБЕРЗЛОЧИНІВ115	
Тіщенко В.В. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ПЕРЕТИНАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОРДОНУ УКРАЇНИ З ТЕРОРИСТИЧНОЮ МЕТОЮ118	
Тіщенко В.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ДОКАЗУВАННЯ.....120	
Ціник А. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ У ХХІ СТОЛІТТІ.....123	
Шейко С.А. ПРОБЛЕМИ ВІКТИМІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ127	
Шейко С.А. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ОГЛЯДУ МІСЦЯ ПОДІЇ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ДОКАЗУВАННЯ.....130	
Шелкоплясова О.С., Бочарова А.В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ ЗА ПІДОЗРОЮ У ВЧИНЕННІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ133	

Тань Лінін

*здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*

EMERGING TRENDS IN THE EDUCATION OF YOUNG LEADERS IN CHINA AS PATHWAYS TOWARD SUSTAINABLE DEVELOPMENT

The cultivation of young leaders has become a strategic priority for China as the country addresses the pressing challenges of globalisation, technological transformation, and ecological sustainability. In recent years, higher education in the People's Republic of China (PRC) has undergone substantial reforms that align with the United Nations Sustainable Development Goals (SDGs). These reforms place particular emphasis on leadership training, innovation, and social responsibility. Examining policy directions and pedagogical innovations provides insight into how China positions itself within the global agenda of sustainable development.

China's understanding of leadership education is firmly rooted in long-standing cultural traditions, particularly Confucian values of moral cultivation, collective responsibility, and harmony. However, it has been reshaped to meet the demands of a knowledge-based economy and a rapidly evolving global order. Young leaders are no longer expected solely to demonstrate technical expertise; they are also called upon to act as mediators of social cohesion, promoters of innovation, and advocates of sustainable practices. With more than forty million students currently enrolled in higher education institutions, China views its universities as laboratories for future leadership across politics, business, culture, and science. The government has explicitly linked leadership training to the SDGs, with the intention of producing graduates capable of addressing climate change, inequality, and digital transformation while maintaining cultural continuity. This combination of national rootedness and global responsibility reveals China's effort to redefine leadership education for the twenty-first century.

National policies illustrate the scale and direction of this strategic shift. The "Double First-Class" initiative, launched in 2017, seeks not only to strengthen top universities but also to ensure that they produce talent pipelines capable of contributing both to national governance and to international collaboration. Complementing this initiative are Youth Talent Development Programs established by the Ministry of Education, which nurture leadership potential in science, technology, and the arts, linking academic excellence with innovation-driven growth. Another significant policy area is the promotion of Green Education, which integrates ecological awareness into leadership curricula and establishes sustainability as a fundamental competence for responsible decision-making. Taken together, these reforms position leadership education at the intersection of economic modernisation, cultural development, and ecological stewardship.

At the pedagogical level, several trends distinguish contemporary Chinese practices. First is the interdisciplinary nature of curricula. Leadership training increasingly combines political science, economics, data science, and environmental studies, enabling students to grasp the complexity of real-world challenges. Leading universities now require students to address SDG-related themes, including urban resilience and renewable energy governance, ensuring that leadership is understood as multidimensional and globally relevant.

Second, there is a strong emphasis on experiential learning. Through fieldwork in rural communities, internships with NGOs, and service-learning projects, students are encouraged to connect theory with practice. A particularly notable innovation is the introduction of “rural revitalisation internships.” In these programmes, young leaders design and implement educational, environmental, or entrepreneurial initiatives in underdeveloped regions, thereby combining personal development with social contribution.

Third, universities are investing in digital leadership training. Digital platforms and artificial intelligence tools are used to prepare students for online governance, crisis management, and ethical use of new technologies. This dimension has become increasingly important as China positions itself in global debates on data governance, digital ethics, and cyber security.

Finally, global competence has been placed at the core of leadership preparation. Exchange programmes, international research projects, and partnerships under the Belt and Road Initiative expose students to cross-cultural contexts and train them to operate in diverse environments. Courses in multicultural communication further equip future leaders with the skills necessary for international cooperation. These practices correspond directly with SDG 17, “Partnerships for the Goals,” underlining China’s ambition to position leadership education within a framework of cross-border collaboration.

China’s approach to leadership education aligns closely with several SDGs. It supports SDG 4 (Quality Education) by ensuring more inclusive access to leadership programmes, particularly through scholarships and targeted support for students from rural and minority backgrounds. It contributes to SDG 8 (Decent Work and Economic Growth) by integrating entrepreneurship and innovation management into leadership curricula, encouraging the creation of start-ups in emerging green and digital industries. It advances SDG 13 (Climate Action) by embedding ecological ethics, carbon neutrality strategies, and sustainable urban planning into educational frameworks. Finally, it strengthens SDG 16 (Peace, Justice and Strong Institutions) by emphasising civic education, legal literacy, and social responsibility, preparing young leaders to promote social cohesion and institutional resilience. These directions demonstrate that leadership education in China has evolved from an elite pursuit into a comprehensive national framework for sustainable development.

Nevertheless, challenges remain. One of the most pressing is ensuring equity of access. Leadership programmes are still concentrated in top-tier universities, leaving regional institutions with fewer opportunities and perpetuating inequalities. Balancing global and local perspectives also presents difficulties. While Chinese programmes rightly stress global competence, there is a parallel need to safeguard cultural specificity and integrate indigenous knowledge systems so that leaders remain connected to their own traditions. Evaluating leadership outcomes constitutes another challenge, as it is difficult to measure success when criteria extend beyond academic performance to include sustainability, social responsibility, and

community well-being. These challenges highlight the importance of developing inclusive, culturally sensitive, and multidimensional approaches to leadership education.

Looking to the future, China is likely to deepen collaboration between universities, government bodies, and civil society organisations in order to build holistic ecosystems for leadership cultivation. The integration of digital governance, sustainability science, and cultural heritage preservation will remain central. By investing in both innovation and tradition, China aims to cultivate leaders capable of guiding the country through complex global transformations while contributing to international solutions.

In conclusion, the education of young leaders in China represents a vital intersection between national priorities and the global sustainable development agenda. By embedding SDGs into higher education, promoting interdisciplinary and experiential approaches, and enhancing inclusivity, China is developing a model of leadership training that blends historical traditions with modern imperatives. While challenges related to equity, quality, and evaluation remain, the trajectory suggests that the next generation of Chinese leaders will be characterised not only by professional expertise but also by ecological responsibility, intercultural competence, and a commitment to collective well-being. In a world facing climate crisis, social inequalities, and rapid technological shifts, leadership education in China provides valuable lessons for all countries seeking to align higher education with the Sustainable Development Goals. Leadership, in this perspective, becomes not merely an individual trait but a shared resource essential for addressing the grand challenges of our time.